

Тодоръ Николовъ

Паулина Гагашева

Щилияна Илиева

Петъръ Кутуловъ
солистъ

следъ друга творбитѣ на нашитѣ най-добри хорови компонисти: Добри Христовъ, Петко Стайновъ, П. Бояджиевъ, Ал. Кръстевъ, х. Георгиевъ, Маноловъ, Морфовъ, Бехтеревъ, Божиновъ и др., като не липсватъ и чужди автори. Работата кипи, а репертуарътъ почти всѣка седмица се обогатява съ нова пѣсенъ — заучена, узрѣла и готова за сцената. И само за 3 — 4 месеца усилена, плодоносна работа, хорътъ разполага вече съ репертуаръ, достатъченъ за единъ пълень, самостоятеленъ концертъ. Избрана е вече и датата на концерта.

16 априлъ 1932 г. — вечеръта.

Концертната зала е препълнена съ най-отбрана публика, която съ интересъ очаква да види и чуе изпълнителитѣ. Хорътъ е на сцената. Даватъ се последни разпореждания отъ диригента. Завесата се вдига, сърцата лудо биятъ — първи концертъ . . . ще успѣемъ ли? . . . Въ този моментъ измежду стройнитѣ редици на хора излиза председателя г. Михаилъ Райновъ — самъ дългогодишенъ хорова диригентъ въ Сливенъ. Публиката го посреща възторжено и съ повишено любопитство очаква онова, което ще стане на сцената. Старииятъ диригентъ усмихнатъ вдига камертона и въ залата еква „Родна пѣсенъ насъ навѣкъ ни свързва!“ . Следва Чинтуловата

